

Mel. Hvad kan os komme til for nød
1. O Jesus Krist, som manddom tog,
i rene jomfru-live,
stor kærlighed dig dertil drog,
vort håb du ville blive,
du så vor synd og store nød,
at os stod for den evig' død,
Os Helvede stod åbent.

2. Det lod du da forbarme dig,
du kunne det ej lide,
at Djævlen tog os så med sig,
derfor du ville stride,
gav dig så her til jorden ned,
og gjorde os en evig fred
alt med din død og pine.

3 Og så du sagde os det til,
At vi på dig skal håbe,
Thi du er både god og mild
Og hører, når vi råbe,
Om Tro vi sætte fast derpå,
At det skal med os være så,
Som dine Ord tilsige.

4 Du bleven er vor Broder kær,
Os til stor Pris og Ære,
Og altid vil os være nær,
Hvad kan vi mer begære?
Er det os ej en glæde skøn,
Vor Broder er Guds kære Søn?
Hvo kan os nu fordærve.

5 Dig være Pris evindelig,
Som os den Nåde viste,
At vi Guds Børn nu er med dig,
Vor Broder, Herre Kriste!
Så må nu hver Mand være glad
Og takke Gud i allen Stad,
Han er vor kære Fader

Sedulius, Luther og Landstad

https://hymnary.org/text/o_jesus_krist_som_manddom_tog